

Маске заустављају 95 одсто капљица којима се преноси корона вирус, али само под условом да се правилно користе.

Подразумева се да маску ставите и носите цео дан. Када више нема потребе, скинете је и одложите на адекватан начин. То можете урадити и тако што пре него што је баците на спољну површину напрскате алкохол. На другој страни, неправилно ношење маске – а то значи ношење маске испод браде, стављање на лакат, шаку, вађење маске из џепа па стављање на лице, додиривање рукама маске, ношење исте маске по неколико дана – све то може да створи више проблема него користи. На тај начин ви ризикујете да капљице вируса које су се задржале на спољној страни маске унесете у организам, објашњава за Данас Миланко Шеклер, микробиолог из Специјалистичког ветеринарског института у Краљеву.

Шеклер је крајем новембра написао текст за сајт Нова српска политичка мисао, у коме, како каже, покушава да одговори на питања која му грађани постављају од марта.

Један од одговора који пружа јесте која је количина вируса потребна да се унесе у организам да би се неко заразио.

Како каже, ради се о количини од 500 до 1.000 честица.

При томе, ако се узме у обзир да приликом само једног кијања инфицирана особа може да избаци и неколико милиона вирусних честица, онда постаје јасно колика је вредност маски.

Како истиче, што се већа количина вируса унесе, то је вероватније да ће особа развити тежи облик болести. На другој страни, Шеклер наводи и да уношење мањих количина вируса, рецимо између 30 и 50 честица, може бити и корисно, јер на тај начин организам учи како да се избори са вирусом.

Шеклер за Данас објашњава да је врло вероватно да је тренутно у Београду огроман број особа на овај начин био изложен вирусу те да би најлогичније било да у наредном периоду број новозаражених почне да опада у главном граду док се тако нешто не може очекивати и за остатак Србије, где је више људи који до сада нису имали додир са вирусом.

– Велики број људи се већ инфицирао. Ја мислим да се нешто слично десило у Мадриду, у коме у трећем таласу није дошло до великог оболевања становништва иако су оставили отворене угоститељске објекте, што је названо „мадридско чудо“. Тестирање и изолација контаката као и друге мере сигурно су имале утицаја, али не пресудног. Јер све те мере примењиване су у Мадриду и током претходних таласа па их то није сачувало. Пре верујем да је Мадрид, условно речено, сачувала прокуженост, истиче Шеклер.

Говорећи о особинама новог корона вируса, саговорник Данаса каже да се ради о вирусу који је врло осетљив на исушивање. Упитан како се онда објашњава чињеница да је током јуна и јула у Србији био велики број заражених, он истиче да се морају сагледати све околности.

– На почетку јуна било је хладно и облачно с веома малим индексом УВ зрачења. Истовремено, људи су мање време проводили напољу него што би иначе то чинили током летњих месеци, па су биле веће гужве у затвореним локалима, а знамо да су ситуација у којима се гласно говори и пева, где је слаба вентилација, а простор мали, „погодне“ за ширење вируса, наводи саговорник Данаса. Он верује да ће вакцина против короне вируса решити „тренутни проблем“ и заштитити најугроженије, али да се коначан излаз из пандемије налази у прокужености становништва.

– Када почнете да вакцинишете, ви сте се у старту помирили са тим да ће вирус стално да буде присутан. Да бисте га искоренили, морали бисте да вакцинишете све људе на сваких осам или 12 месеци, колико траје заштита вакцином, а то је немогуће. Вирус ће наставити да се креће док траје вакцинација. И он ће тражити решење како да преживи. При томе притисак који вакцина прави на њега, учиниће да он измутира односно да настану нови сојеви, што онда значи да ће нам требати и нове вакцине, као што је то случај са gripом. Зато ја верујем да ће излаз из ове пандемије бити прокужавање. Ми смо 2009. имали свињски грип који више нико не помиње и који се креће својим природним током последњих година. Правило је да се популација увек навикне на вирус, и да однос између популације и вируса нађе своју еволутивну равнотежу. Ниједном вирусу „није у интересу“ да убије инфицираног јер са његовом смрћу, завршава се и његово даље умножавање и ширење на друге осетљиве особе. Проблем са овим вирусом је тај што је он нов, што је дошао из животињског света и што је потребно време да се са њим изборимо, закључује Шеклер.

Најстарији најмање у додиру са короном

Шеклер објашњава да је за најстарије грађане, који су најмање били изложени вирусу, што због периода карантина током ванредног стања, што због тога што се ради о особама које највише поштују мере и избегавају ризичне ситуације, решење вакцинација. Из прелиминарних резултата серолошких епидемиолошких истраживања јасно је да са старашћу испитиваних узорака серума људи, опада број оних који имају специфична антитела. Најмање контакта са вирусом су имали они између 70 и 79 година, а они преко 80 година нису имали уопште забележена антитела. То је резултат строгих мера ограничавања кретања за старију популацију, наводи Шеклер.

О саговорнику

Миланко Шеклер завршио је специјализацију из микробиологије, магистратуру из имунологије а докторирао из микробиологије и вирусологије на Ветеринарским факултету у Београду. Редован је члан Академије ветеринарске медицине, која има само 37 чланова и један је од најмлађе примљених у ову организацију.

(Данас)

Видети још: [Миланко Шеклер: Шта треба знати о коронавирусу – и како се према њему опходити \(I\)](#)

[Миланко Шеклер: Шта треба знати о коронавирусу и како се према њему опходити \(II\) Да ли маске штите или не штите од инфицирања коронавирусом?](#)